

Tweede Kamer

DER STATEN-GENERAAL

Speech Voorzitter

Hartelijk welkom bij deze eerste Dag van de publieke dienstverlening.

Ik vind dit een bijzonder moment. Voor het eerst organiseren we als Kamer een dag die geheel in het teken staat van de uitvoering.

Een van de aanbevelingen van de tijdelijke commissie uitvoeringsorganisaties was dat de Kamer meer waardering zou moeten geven aan de uitvoering van beleid. Evert Jan Slootweg, betrokken bij deze commissie, zal hierover vast nog wat mooie woorden aan kunnen wijden tijdens zijn interview zo meteen.

En natuurlijk ook credits voor de Leden Judith Tielen en Don Ceder; zij dienden een motie in om op zo'n dag als deze breed en intensief in gesprek te gaan met diverse uitvoeringsorganisaties; geïnspireerd door de Public Service Day van de Verenigde Naties (die jaarlijks ook op 23 juni plaatsvindt).

En vandaag doet de Tweede Kamer de belofte gestand. En hebben we – hoop ik - een nieuwe traditie te pakken.

Het is belangrijk dat de Kamer goed contact heeft met uitvoeringsorganisaties en een evenement als deze draagt daaraan bij.

Want goed beleid valt en staat met goede uitvoering. Of is beleid alleen maar goed als de uitvoering goed gaat? Signalen dat iets niet goed gaat, moeten daarom over en weer gedeeld worden.

Ik vind het in die zin ook mooi dat er wat meer ontspannen om wordt gegaan met de Oekaze Kok, die contact tussen ambtenaren en Kamerleden vroeger min of meer verbood. 'Dat is nu écht anders' Ik ben daarom verheugd om maar liefst 15 uitvoeringsorganisaties tegelijk in ons huis te mogen ontvangen; bestuurders, maar juist ook mensen die direct bij de uitvoering betrokken zijn. Welkom!

Vandaag gaan jullie in gesprek met verschillende commissies en ik ben benieuwd naar de uitkomst.

Ik wil u graag twee dingen meegeven.

In het interessante boek 'de verdeelde Nederlanden' van Sjoerd Beugelsdijk dat gaat over polarisatie geeft hij dat de verzorgingsstaat meer universeel zou moeten zijn in plaats van selectief.

Hij stelt en ik citeer: 'Een verzorgingsstaat kun je op twee manieren inrichten: universeel of selectief. Universele voorzieningen zijn zoals het woord al zegt, voor iedereen. Bijvoorbeeld AOW. Een selectieve verzorgingsstaat maakt voorzieningen afhankelijk van allerlei selectiecriteria. Een voorbeeld is de kinderopvangtoeslag.'

Hij stelt dat in een selectieve verzorgingsstaat de uitvoering ingewikkelder en kostbaarder is omdat de uitvoering nauwkeurig moet vaststellen welke groepen er recht op hebben. Om polarisatie tegen te gaan zou de verzorgingsstaat universeler en minder selectief moeten zijn.

Ik ben benieuwd wat u vindt. Moet de verzorgingsstaat universeler en minder selectief worden?

Daarnaast spreekt Beugelsdijk ook over het weer bemensen van loketten. Ook de commissie over uitvoeringsorganisaties gaf aan dat er soms sprake is van 'digidwang'; dat je bij sommige instellingen alleen digitaal kan bereiken via de mail of een chat. Is de uitvoering digitaal doorgeschoten?

Ik ga er een beetje vanuit dat deze twee onderwerpen vandaag de revue passeren.

Tot slot. Zoals u misschien weet, ben ik voorstander van wat meer slow politics; meer tijd en aandacht geven aan wetgeving. De tijd nemen om ook te kijken hoe wetgeving in de praktijk uitpakt. Vandaag zetten we met elkaar een mooie stap in die richting.

Ik hoorde ook dat er een zogenaamde stagekraam is waar Kamerleden stages kunnen aanvragen bij uitvoeringsorganisaties van keuze. Dat ga ik zelf ook een keer doen! Lijkt me ontzettend leerzaam om eens binnen te kijken.

Veel succes vandaag! Hartelijk dank.